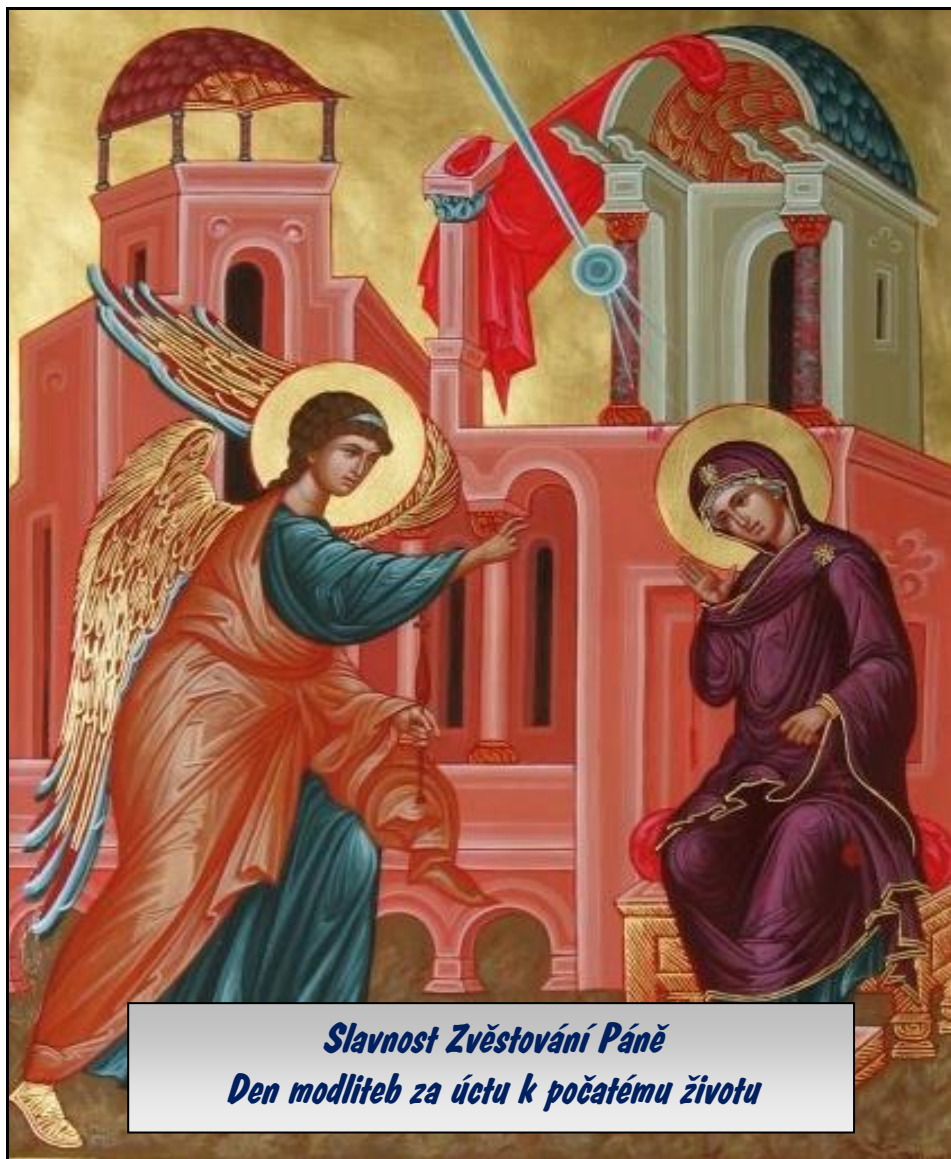

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

21. ROČNÍK - BŘEZEN 2023 - ČÍSLO 224

FARNÍČEK

*Slavnost Zvěstování Páně
Den modliteb za úctu k počatému životu*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

před deseti dny – o Popeleční středě, jsme vstoupili do přípravné doby velikonoční. Na co se připravujeme? Na nové hlubší prožití toho, co je srdcem liturgického roku a každé eucharistické bohoslužby. Na radostné díkůvzdání za naše vykoupení, vysvobození ze smrti fyzické a hlavně duchovní Ježíšovým ponořením se do smrti a vynořením se z ní, svým zmrtvýchvstáním. My na tom máme bytostný podíl skrze svůj křest, v němž jsme byli vnořeni do jeho smrti a zmrtvýchvstání. Proto se také připravujeme na obnovu svých křestních slibů, že se znovu zříkáme zla všeho druhu a chceme patřit Bohu. Znovu se opřít o Boha, našeho milujícího Otce, jeho Syna a našeho nejvěrnějšího přítele Ježíše Krista, i našeho niterného posvětitelce svatého Ducha. Jsou však také lidé jiní, kteří se teprve připravují na ponoření do tohoto spásonosného tajemství. Jsou to katechumeni. Matoušův cyklus A čtení je katechumenální cestou vrcholící přípravy ke křtu. První neděle je nedělí pokušení, která přivedla první lidi ke smrti. Druhá neděle je nedělí proměnění, která ukazuje na Ježíši cestu k vysvobození ze smrti. Třetí neděle Samaritánky u studnice Jakubovy nám ukazuje na toho, kdo nám může dát napít vody živé. Čtvrtá neděle – uzdravení slepého od narození, nám ukazuje na toho, kdo nám dává nové vidění. A pátá neděle – Lazarovo vzkříšení, ukazuje na toho, kdo nám dává nový život. To vše poprvé prožívají katechumeni, a my to máme znovu, nově prožít s nimi. A tak nám možná naskočí, až máme každou neděli, den Ježíšova vzkříšení – Bohu, při bohoslužbě děkovat.

V letošním liturgickém roce – po čtvrté neděli postní, máme v tomto týdnu, v pondělí 20. a v sobotu 25. března dvě mimořádné duchovní postavy, duchovní „kolorické bomby“. Doufám, že víte, o koho jde. Život svatých je tajemstvím, neboť jejich život byl a je velmi intenzivní a hlubokou účastí na tajemství trojjediného Boha: Otce, Syna a Ducha svatého. Platí-li to o všech svatých, platí to pak zcela zvláštním a mimořádným způsobem o Panně Marii a svatém Josefovi. V pondělí 20. března je Slavnost svatého Josefa, protože postní neděle má přednost před vším ostatním a v sobotu 25. března Slavnost Zvěstování, která je počátkem naší spásy. Přijďte se skrze ně vnořit do díla naší spásy a za ni – i skrze ně, vzdávat Bohu díky!

Sestry a bratři, všem vám přeji a vyprošuji Boží působení k hlubokému prožívání této přípravné doby velikonoční.
o Josef.

POSTNÍ PUTOVÁNÍ ZA JEŽÍŠEM UKŘIŽOVANÝM

Na území Fryštáku je sedm velkých křížů. Vaším úkolem bude všechny nalézt a zdokumentovat (fotografie, nákres a krátký popis a kde se nachází).

U každého kříže se pomodlete za konkrétního člověka z vaší rodiny, ze školy, příbuzenstva, známých, který je nemocný, zraněný nebo něčím trpící.

Výzva je určena rodinám s dětmi, skupince kamarádů, kamarádek, mládeži, skupince skautů. **Komu se to podaří**, přinese svůj dokument se sedmi kříži na bohoslužbu o Květné neděli v 8⁰⁰ nebo 10⁰⁰.

Všichni budou odměněni, nejlepší tři výrazněji.

o. Josef

CESTA DO OTCOVA DOMU

Postní období je časem zvláště příhodným k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova. Postní doba začíná udělováním „popelce“ - sypáním popela na hlavu s výzvou: „Obrátte se a věřte evangelium“ (Mk 1,15). Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil lidstvo s Otcem a aby uvedl každého na cestu života. Bůh Otec totiž ve své dobrotě a moudrosti připravil plán spásy pro všechny lidi, kteří od něho pocházejí a k němu směřují. To, co v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec, je nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý, lhostejný. Bůh je Otec, původce lásky. Právě o tomto mluví Ježíš v podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu (srov. Lk 15,11). Jeho láska se nabízí a přizpůsobuje každému z nás. Svou láskou nás naplňuje ale do té míry, jak se jí otevřeme. Jeho láska a tvůrčí moc má možnost změnit náš život.

HŘÍCH A POKÁNÍ

Od Boží lásky člověka dělí nedůvěra k Bohu, svévole, snaha dosáhnout štěstí a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání Boží lásky, někdy přímo jejím odmítnutím. Obrácení (pokání) proto spočívá v tomto: obrátit se k Bobu, nechat se jím milovat a v síle této lásky se pak vydávat po jeho cestách. Cesta obrácení s sebou přináší jak „negativní“ aspekt: osvobození od hříchu a zla, rozhodnutí pro dobro, pro intenzivnější život s Bohem.

OBNOVA KŘTU

Obrácení vede člověka k počátku a zdroji křesťanského života - ke křtu. Obnova křtu (o velikonoční noci) úzce souvisí s obnovou celého křesťanského života. Křtem Bůh člověka činí účastným na svém životě. Milost křtu je Božím darem, který se má ale rozvíjet. Proto potřebuje naši spolupráci, neboť jen tak může přinášet plody. Postní doba je obdobím přípravy na znovuprožití a obnovu křestního spojení s Bohem. Vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista. (Gal 3,27)

PRAKTICKÉ KROKY K NAPLNĚNÍ POSTNÍ DOBY

Ježíš řekl: „*První přikázání je toto: '... Bůh náš, je jediný Pán; miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!' Druhé pak je toto: 'Miluj bližního svého jako sám sebe!' Většího přikázání nad tato dvě není. “ (Mk 12,29-31).* Právě pokání je spojené s obnovou vztahu lásky k Bohu, bližnímu i k sobě

MILUJ BOHA

Láskyplný vztah s Bohem lze prohlubovat hledáním Božích cest a odvrácením se od zla, prohlubováním důvěry v Boží tvůrčí lásku a moc, nasloucháním Božímu slovu v Bibli, modlitbou, účastí na svátostném životě, účastí na životě církve, skutky lásky k bližním...

MILUJ BLIŽNÍHO

Tím, že jsme poznali Boží lásku (1 Jan 4, 8.16), jsme uschopněni, vyzváni a posilněni lásku rozdávat dál. Lidská solidarita nemůže být založená na žádném jiném poselství, než na tom, že jsme bratry a sestrami, dětmi stejného Otce

MILUJ SEBE SAMA

Pokud člověk nemá skutečně rád i sám sebe (v pravém slova smyslu), když k sobě nemá opravdovou úctu, příslušející Božímu stvoření, nemůže se stát takovým, jakým ho chce mít Bůh. Takový člověk není schopen opravdové lásky ani k Bohu, ani k bližnímu...

Kdo sám sebe nemiluje, stává se egoistou, sobcem. Lásku k sobě lze rozvíjet ve vědomí toho, že jsem jedinečné a milované dítě Boží.

JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA STUDENTSKÁ LÉTA

Teplo a kouzlo otcovského domu pro chlapce Stojana netrvalo dlouho. Toužil-li sloužit Bohu jako kněz, musel nejdříve studovat na německých a latinských školách.

Chudí rodiče neměli však finanční prostředky, proto se Antonína ujal strýc Fabián.

Na starovodské německé hlavní škole studoval Stojan v létech 1862-1864. Pak byl přijat na nižší gymnázium v Příboře. Vyšší gymnázium navštěvoval už na rodné Hané,

v Kroměříži, kde roku 1872 maturoval s vyznamenáním. **Je třeba vzpomenout na tolik obětavých duší, které chudému, ale nadanému venkovskému chlapci studia umožnily.**

Krajně obětaví rodiče, sourozenci, strýc Fabián a teta Markéta Matušková, u které student o prázdninách bydlíval. Bez nich by arcibiskupa Stojana nebylo. **Dík patří také profesorům piaristického řádu, kteří deset let Stojana vzdělávali a vychovávali.**

Kroměřížští gymnazisté zvláště ctili P. Mathiu, který kdysi Stojana mimořádně pochválil a předpovídal mu velikou budoucnost. Stojan byl svým dobrodincům upřímně vděčný.

Dne 18. července 1872 složil Antonín Stojan na piaristickém gymnáziu v Kroměříži maturitu s vyznamenáním. Přihlásil se do olomouckého kněžského semináře, kam byl již v srpnu přijat. Tak vyměnil Kroměříž za historicky nejpamátnější moravské město Olomouc.

Olomouc – město chrámů, sídlo moravských biskupů, sídlo první moravské univerzity. Bohoslovec Antonín Cyril Stojan oblékl kleriku a přijal tonzuru. **Čtyři léta se připravoval v posluchárnách teologické fakulty, v seminární kapli sv. Alexeje a ve studovnách arcibiskupského semináře, na svoji budoucí kněžskou dráhu. V prvním ročníku studovalo tehdy 50 bohoslovců. Bohoslovce a mladou kněžskou generaci obou moravských diecézí ovlivňovalo od roku 1863 cyrilometodějství a Velehrad. Sv. Cyril a Metoděj byli ideálem svatosti, učenosti a pastorační práce mezi lidem. Dr. František Sušil, profesor Nového zákona z Brna, básník, překladatel spisů církevních Otců, sběratel moravských národních písní, se stal duchovním vůdcem mladých moravských kněží.**

Studenti obou moravských seminářů zakládali knihovny, psali, organizovali, šířili osvětu. **Bohoslovec Stojan se stal duší a vůdcem všech děl, která organizovali olomoučtí bohoslovci.** Jejich cesty vedly z Olomouce na Velehrad přes Beňov. **Čtyřletá cesta k oltáři však nebyla bez překážek. Podle tehdejších branných předpisů museli bohoslovci I. ročníku konat branný výcvik. Tak střídavě oblékali kleriku nebo vojenský kabát. Hned byli na Dómě, hned zase v kasárnách. Z této doby se dochoval žertovný příběh. Jako voják byl kdysi Stojan na menších manévrech. V horkém dni šla jeho skupina, žiznivá a hladová, hanáckou vesnicí. Pivo nebylo a vodu nechtěli vojáci pít. Stojan se nabídl a šel hledat občerstvení do nejbližšího statku. „Máme hlad**

a žízeň, prodejte nám chleba a mléko!“ Mladá selka, sama doma, chová děťátko v náručí a omlouvá se: „Nemohu shánět v domě, kdo by mně opatroval dítě?“ - „Tak mi to dítě dejte, já je zatím pochovám,“ praví dobromyslný voják. Selka svolila a hledá občerstvení. Stojan se jí ptá, je-li to chlapec, nebo děvče. Uslyšel, že děvče, a řekl s úsměvem: „Až doroste a bude se vdávat, přijedu ji sezdát.“ Selka se směje, jak on, voják, může sezdat? Tu jí sděluje, že je bohoslovcem. Selka na slib nezapomněla. Když se jí po létech dospělá dcera vdávala, požádala P. Stojana o splnění slibu. Dojel a sezdal ji.

To je doklad Stojanova dobrotivého a veselého srdce. Vždyť svatý smutný – je smutný svatý!

Zpracoval o. Josef

PROČ JÍT V NEDELI DO KOSTELA?

Babičku jsem vozil do kostela na vozíku asi dva roky. Byla na svůj kostelíček na Habrovce zvyklá, vždyť do něj pravidelně docházela šedesát let. Proto, když už nemohla dojít o berlich, začal jsem ji vozit. Do kostela jsem předtím zavítal jen občas.

O Vánocích, Velikonocích, při cestách, takový spíše kostelní turista, obdivovatel umění, krásy i tajemna. Nebo jsem tam šel požádat o pomoc při nějakém průšvihy či životní zkoušce. Celou mši jsem ale nikdy prakticky neabsolvoval. A teď jsem každou neděli slyšel mši svatou od a až do zet.

Každou neděli jsem vyslechl kázání. A začal jsem postupně vnímat i jeho obsah, přemýšlet o všem, co jsem slyšel. Postupně jsem začal přemítat i nad babičkou, která byla hluboce věřící a denně se modlila růženec za celou svou velkou rodinu.

Za svůj život musela řešit řadu zapeklitých situací. Maminka jí zemřela, když jí bylo teprve čtrnáct. Dcery se rozvedly, dva pravnucci zemřeli v mladém věku, někteří příbuzní odmítali pokřtít své děti. Nastaly i problémy ekonomické, babiččina rodina navíc kvůli víře čelila v 60. letech šikaně.

Babička však vždy dovedla situaci v rodině ustát a najít řešení. Oporou, kotvou i kompasem při rozhodování jí byla právě neotřesitelná víra. S Bohem se vždy radila. Rodina pod její neviditelnou, jemnou a rozumnou taktovkou fungovala a vždy našla ze všech sebetěžších životních zkoušek východisko.

A najednou jsem si uvědomil, že když jsem dřív zašel do kostela, bylo to vždy s nějakou prosbou. A čekal jsem na zázrak, na pomoc. Chodil jsem do kostela jako do obchodu s podporou. Já potřebuji, já já... Sliboval jsem, že budu lepší. Ale bez bližšího určení.

Babička ale Boha nikdy o nic nežádala. Ona své problémy s jeho pomocí řešila.

Nic neslibovala, alespoň jsem to nikdy neslyšel. Ona s Ním žila. On byl v ní, ona v něm. „Bez Boží vůle ani vlas z hlavy nepadne,“ říkávala a všechny události brala jako danost, ke které je třeba se aktivně postavit. Bez teatrálnosti, prakticky a s modlitbou. Pod vlivem jejího příkladu jsem tak pochopil svou marnost.

Bůh není automat na přání a prosby. Musím ho přijmout do svého života, bez výhrad a podmínek, a pak podle toho žít tak, jak bych asi měl. Ne pod vidinou splněných přání či strachu z pekla, ale dobrovolně, svobodně. Právě to dává mému životu smysl.

Takhle asi žila a myslela moje babička. I proto byla schopná podržet celou svou širokou rodinu. Ona byla zkrátka něco jako maják ukazující lodím v bouřích, kam a jak bezpečně plout. Byla jako maják na skále své víry, která odolala všem bouřím a vlnám.

Takto Bůh ovlivňuje i můj život. Postupně, pomalu, protože se jedná o dlouhodobý proces. Dlouhodobý, protože musí být pravdivý.

*Jiří Vavroň, publicista
Katyd 9/2023*

RODINA: ZASNOUBENÍ – PAPEŽ FRANTIŠEK

Katecheze při generální audienci 27. 5. 2015

Dnes bych chtěl pokračovat v cyklu katechezí o rodině a mluvit o zasnoubení. Je to důvěrné obeznámení se s povoláním, které dává Bůh, protože manželství je především objev Božího povolání.

Jinými slovy, doba zasnub je čas, ve kterém je pár povolán ke krásnému dílu lásky, účastnému a sdílenému úsilí, které je hluboké. Postupně se navzájem objevují: muž se „učí“ ženě, osvojuje si tuto ženu, svoji snoubenku; a žena se „učí“ muži, osvojuje si tohoto muže, svého snoubence. Nepodceňujme důležitost tohoto osvojování: je to krásné úsilí a sama láska jej vyžaduje, protože nejde jenom o lehkomyšlné štěstí, citové unešení...

Bible dává celé stvoření jako krásné dílo Boží lásky: „*Bůh viděl všechno, co udělal – a hle, bylo to velmi dobré*“ (Gn 1,31). Z tohoto obrazu chápeme, že Boží láska, která dává vzniknout světu, nebyla improvizovaným rozhodnutím. Nikoli! Byla to podivuhodná práce.

Smlouva lásky mezi mužem a ženou, smlouva na život se neuzavírá improvizovaně, ze dne na den. Neexistuje manželství narychlo, na lásce je třeba pracovat, je třeba spolu chodit. Smlouva lásky mezi mužem a ženou se učí a tříbí. Možná bychom v tomto bodě měli vyvinout větší úsilí, protože naše „citové souřadnice“ jsou poněkud popletené. Kdo chce mít všechno hned, při první těžkosti všechno hned vzdává. To není láska! **Zasnoubení je koncentrovaná vůle společně opatrovat něco, co nikdy nebude možné koupit či prodat, zradit či opustit, jakkoliv by nabídka mohla být atraktivní.**

Také Bůh mluví o smlouvě se svým lidem v kategorii zasnub. „*Vzpomínám na oddanost tvého mládí, na lásku tvého zasnoubení*“ (Jer 2,2). To Bůh se zasnoubil a učinil pak slib, který jsme slyšeli ve čtení z proroka Ozeáše: „*Zasnoubím se s tebou navěky, zasnoubím se s tebou spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním. Zasnoubím se s tebou věrností, a tak poznáš Hospodina*“ (Oz 2,21-22). **Nakonec uzavírá Bůh se svým lidem sňatek v Ježíši Kristu, bere církve za nevěstu.** Boží lid je Ježíšova nevěsta.

Církve ve svojí moudrosti střeží rozdíl mezi snoubenci a manžely. Buďme pozorní a nepohrdejme lehkomyšlně tímto moudrým učením, které se živí také zkušeností šťastně prožitého manželství.

Jistě, dnešní kultura a společnost se staly poněkud lhostejnými k delikátnosti a serióznosti tohoto přechodného období. A na druhé straně nelze říci, že by byly štědré vůči mladým lidem, kteří mají vážný zájem založit rodinu a přivést na svět děti! Naopak, často jim kladou tisíce mentální i praktické překážky. **Zásnuby jsou životní etapou, která musí uzrát jako ovoce. Je to cesta, na níž uzrává láska a stává se manželstvím.**

A vidíme, že mnohé páry přicházejí na tyto kurzy možná trochu nedobrovolně. V duchu si říkají: »Kněží nám budou dělat kurz? Proč? My víme své!«, jdou neradi, ale potom jsou spokojeni a děkují, protože tam skutečně našli příležitost – často jedinou – k reflexi nad svojí zkušeností z pohledu nikoli banálního.

Proto je třeba přehodnotit zásnuby, které jsou časem vzájemného poznání a sdílení jediného plánu.

DOKONČENÍ

Příprava na manželství musí být pojata z této perspektivy také s využitím jednoduchého, ale intenzivního svědectví křesťanských manželů. Snoubenci, kteří se touto cestou vydají, společně rostou, a toto všechno je připravuje k uzavření manželství způsobem jiným, nikoli světským, ale křesťanským!

Každý snoubenecký pár ať o tom přemýšlí a vzájemně si říkají: „Budeš mojí nevěstou, budeš mým ženichem“. Čekejte na tu chvíli.

Čas zasnub se opravdu může stát dobou iniciace. K čemu? K úžasu nad duchovními dary, jimiž Pán skrze církev obohacuje horizont nové rodiny ochotné žít v Jeho požehnání. Prosme všichni společně Matku Boží modlitbou Zdravas Maria za všechny snoubence, aby chápali krásu této cesty k manželství.

POPEL O POPELEČNÍ STŘEDĚ***Naše srdce žízni po naplnění***

Popel o Popeleční středě vrhá světlo na marnost, která se skrývá za naším ustaraným úsilím dojít naplnění srdce, mít odměnu a odplatu na tomto světě. Připomíná, že světskost je jako prach, který odvane lehký vítr. Nejsme na světě proto, abychom se hnali za větrem. Naše srdce žízni po naplnění. Postní doba je pak časem, který nám Pán daroval, abychom se navrátili do života, vyléčili své nitro a ubírali se k Velikonocům, k tomu, co nepomíjí, k naplněnému životu u Boha. Je to cesta uzdravování, která nezmění vše ze dne na den, avšak dennodenně do života vnese nového ducha, jiný styl. Právě k tomu slouží modlitba, konání dobrých skutků a půst: pokud byly očistěny od pokrytectví vnějškovosti, mohou se rozvinout v plné své síle a obnovit živý vztah k Bohu, bližním i sobě samým.

Díky modlitbě můžeme rozkvétat

Neokázalá modlitba (Mt 6,6) je tajemstvím, díky němuž rozkvétá vnější život. Je to vřelý, láskyplný a důvěryplný dialog, který utěšuje a otevírá srdce. Zejména v postní době se modleme s pohledem upřeným na kříž, dejme se prostoupit Boží něhou a vložme rány tohoto světa i své vlastní rány do Jeho ran.

Nespěchejme a mlčky s Ním přebývejme. Bůh miluje diskrétní lásku.

Charita dodává srdci pokoj

Pokud je modlitba pravá, projevuje se i v milosrdné lásce. Postní charita, nás přivádí k podstatnému, tedy k niterné radosti z daru. Almužna, udílená mimo světla reflektorů, dodává srdci pokoj a naději. A umožňuje nám odhalit cenné tajemství: dávat rozradostňuje srdce více než přijímat.

Půst pomáhá udržet se ve formě

Půst není dieta. Osvobozuje nás od posedlosti tělesným blahobytem a pomáhá nám udržovat ve formě ne tělo, nýbrž ducha. Půst nás vede k tomu, abychom věcem přisoudili správnou hodnotu, a připomíná nám, že život nelze podřídit pomíjivým scénářům tohoto světa. Půst se neomezuje pouze na jídlo – zejména v postní době se máme postit od toho, na čem jsme jakkoliv závislí.

Modlitba, dobré skutky ("almužna") a půst jsou hlavními cestami, které Bohu umožňují, aby zasahoval do našich životů a běhu světa.

Vybráno z promluvy papeže Františka

ZÁPIS Z 3. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK, (19. 2. 2023)

Přítomni: J. Brtník, P. Caha, L. Fuksa, M. Halaštová, M. Holík, R. Hrnčířová, Z. Konečný, L. Kučera, J. Šindlerová, J. Běláková

Program:

❖ Uvítání, modlitba k Duchu sv., četba Písma – ev. Mt 5,38

❖ 2. Vzdělávání – CHRISTIFIDELES LAICI (Chfl)

3.kapitola – Rodina, první prostor sociální angažovanosti, Všichni jsou objekty a subjekty politiky, Postavit člověka do středu hospodářsko – sociálního života, evangelizovat kulturu - str. 71-81, odst. 40-44

❖ 3. Krátké katecheze (5 min.) o slavení eucharistie dle katechezí papeže Františka, Eucharistie – srdce církve

- (rozpis na celý seriál), členové PRF budou jednotlivými katechezemi uvádět obě nedělní bohoslužby

❖ 4. Co je před námi:

- Popeleční středa – začátek čtyřicetidenní přípravné doby velikonoční

a) angažovanost do vedení pobožností Křížové cesty v pátky v postní době; - kajících pobožností o nedělích (2 neděle – uveden rozpis)

b) intenzivně žít z četby a rozjímání Božího slova v liturgii na každý den

❖ 5. Různé: -

- Pastorační plán 2023

Mario Holík

OSLNĚNÍ SAMI SEBOU

Ježíš se na začátku svého působení vydává na poušť, aby se čtyřicetidenním postem připravil na svoje poslání. Čeká ho ale nelehká zkouška: je tam vyveden Duchem, aby byl pokoušen od ďábla. Ďábel mu nabízí alternativní cesty – udělat zázrak k vlastnímu prospěchu, oslnit nebo získat pozemskou moc. Ježíšův postoj je ale razantní, s pokušitelem nesmlouvá, nedělá žádný kompromis, ale odpovídá mu Božím slovem. Důvěra v Boha, v Boží věrnost je to, co mu pomáhá ďáblova pokušení překonat. I my se můžeme dostat a dostáváme se do situací, které nejsou z principu zlé, ale nedobrymi se můžou stát podle toho, jak se s nimi vypořádáme.

Má-li někdo moc a peníze, může s nimi zacházet sobecky, a tudíž nakonec to jeho i druhé udělá nešťastným, ale může jimi také sloužit potřebným. Stejně tak to platí i o vztazích – záleží na tom, zda je prožíváme sebestředně bez ohledu na druhé nebo k jejich i svému štěstí. Chce to mít jasno, kým nebo čím se necháme vést, které hodnoty jsou pro nás směřodátne. Jestli chceme jen oslňovat anebo sloužit.

Možná už leckoho z nás potkalo, že v pokušení neobstál. Snad právě proto, že i Ježíš si zkouškami pokušení prošel, můžeme za ním přicházet se svými osobními selháními. Zažíváme-li pak uzdravení, můžeme být vůči druhým milosrdnější.

Vstoupili jsme do postní doby - je to doba, která zdůrazňuje obnovu našich vztahů k Bohu, k sobě samým i k druhým.

HOSPODAŘENÍ FARNOSTI ZA ROK 2022**PŘÍJMY**

DOTACE	440 795,00 Kč
OSTATNÍ PŘÍJMY - SBÍRKY, DARY, NÁJMY	787 841,05 Kč
PŘÍJMY CELKEM	1. 228 636,05 Kč

VÝDAJE

STAVEBNÍ PRÁCE, OPRAVY	616 199,00 Kč
NÁKLADY NA ENERGIE	161 047,13 Kč
ODESLANÉ SBÍRKY A PŘÍSPĚVKY AO	235 932,00 Kč
OSTATNÍ NÁKLADY - NÁKUP SPOTŘ. MATERIÁLU A SLUŽEB	148 455,29 Kč
CELKEM	1. 161 633,42 Kč

REKAPITULACE STAVU FINANČÍ

STAV ÚČTU K 1. 1. 2022	344 248,85 Kč
STAV POKLADNY K 1. 1. 2022	475,00 Kč
CELKEM NA ZAČÁTKU ROKU	344 723,85 Kč
STAV ÚČTU K 31. 12. 2022	405 929,48 Kč
STAV POKLADNY K 31. 12. 2022	5 797,00 Kč
CELKEM NA KONCI ROKU	411 726,48 Kč

ZE ZÁPISU EKONOMICKÉ RADY**Plánované činnosti pro rok 2023:**

Bezbariérový vstup do kostela – řešit s projektantem Ing. Kolmačkou
 Návrh – za tímto účelem - na prozatímní zpřístupnění vchodových dveří
 za křížem, kde se nachází jeden schod. (F. Kočenda) P. Brtník s řešením souhlasí.
 Výmalba bývalé kotelny kostela, doplnění úložných prostor o regály.
 Revitalizace sociálního zařízení v prostorách fary (po ukončení kurzu Alfa).
 Revitalizace el. rozvaděčů pro garáž a skautské klubovny - oslovit firmy.
 Zhotovení nové betonové podlahy v garáži, dovybavení zdrojem teplé vody na
 nádobí, osvětlení interiér - slouží jako zázemí pro společenské akce farnosti.
 Oprava jižní fasády kluboven – příprava brigádně - omítky zadat stavební firmě.
 Zpracování CN stavebními firmami.
 Dokončení nátěru dveří fary.

Připravované opravy s využitím dotačních programů a příspěvím Fondu regenerace oprav.

Restaurování kazatelny, nové oplechování říms střechy kostela, oprava omítek a malby
 věže kostela

Diskuze:

Možnost využití fotovoltaiky na objektech Farního úřadu Fryšták.
 Zaměříme se na pravidelné odečty měřidel elektřiny a vody pro vysledování režimu
 odběrů, řešení venkovního osvětlení farního dvora, Možnosti zlepšení vnitřních prostor
 farní stodoly pro širší využití prostor farní stodoly při nepřízni počasí (snížený podhled,
 možnost přitápění kamny na dřevo, možnost zmenšení prostor.

František Kočenda

ROZLOUČENÍ S PANEM FRANTIŠKEM ZÁLOHOU

Ve čtvrtek 9. února 2023 ve věku nedožitých 90 let zemřel pan František Záloha, který dlouhá léta (téměř o jeho začátku) spolupracoval s Farníčkem, jako tvůrce křížovek, rébusů, doplňovaček a hádanek. Rádi bychom mu za jeho dlouholetou spolupráci poděkovali alespoň malým připomenutím několika stručných dat z jeho života.

Pan František Záloha se narodil se 26. 3. 1933 v malé vesničce Hořepník v okrese Pelhřimov jako nejmladší ze čtyř dětí. Po skončení základní školy v roce 1948 nastoupil do tříletého učebního oboru gumař ve Svitě ve Zlíně. Tam potkal i svou budoucí manželku Marii, rozenou Karáskovou z Lukovského. Vzali se v roce 1953, usadili se ve Fryštáku a založili rodinu. Postupně přivítali na svět syna Jaroslava, o 5 let později syna Františka a nakonec dceru Marii.

K jeho největším zálibám patřila práce na zahradě a velkým koníčkem bylo sestavování křížovek, se kterými jste se mohli setkávat řadu let i ve Farníčku.

Pan Záloha se vždy vzorně staral o rodinu a byl hluboce věřící. Neděli a všechny církevní svátky si vůbec neuměl představit bez návštěvy kostela. Později, když už mu zdravotní stav nedovoloval osobní účast na mši svaté, sledoval ji alespoň prostřednictvím televize. Slova díky patří panu Zálohovi, nejenom za lásku manželskou a rodičovskou, ale také za poctivě odvedenou práci pro naši společnost, pro farnost i město Fryšták.

Loučíme se s ním jeho vlastní vtipnou básní a poděkováním Pánu Bohu, kterou jsme před časem publikovali i ve Farníčku. *(s použitím textu Dany Konečné při pohřbu F. Zálohy)*

**„Pane Bože, dopřej mi ještě žití na zemi.
Celkem dobře se tu mám, tak do nebe nespěchám.
Předbíhat se nebudu, nerad bych spad na hubu.
Ve dne, i když slunko zajde, na každého jednou dojde.**

**Věřte lidé, milí, zlatí, zemřeli i všichni svatí,
zemřeli i doktoři, stejně jako kantoři.
Ještě jednou prosím, Pane, ať se stane, co se stane.
Dopřej z žití radosti a už žádné bolesti.**

**Do nebička nespěchám, i když žiji teď už sám.
Díky Tobě, Bože můj, že hlídáš i život můj.“**

KALENDÁRIUM BŘEZEN 2023

- 5.3. 2. neděle postní
 12.3. 3. neděle postní
 19.3. 4. neděle postní
 25.3. Slavnost Zvěstování Páně
 26.3. 5. neděle postní

**PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ
 V ZÁVĚRU PŘÍPRAVNÉ DOBY VELIKONOČNÍ**

Neděle	2. 4.	o. Špaček, o. Brtník	16-18 dospělí
Pondělí	3. 4.	o. Špaček, o. Caha	16-18 dospělí
Úterý	4. 4.	o. Špaček, o. Caha	16-18 dospělí
Středa	5. 4.	o. Špaček, o. Caha	16-17 děti

**K osobní domluvě: P. Blaha 605 746 443 ; P. Brtník 604 627 533
 P. Caha 776 066 693 ; P. Špaček 732 416 912**

V týdnu od úterý 28. 3. do soboty 1. 4. (mimo středu) vždy od 17:45 ve zpovědnici.
 „Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! Hle, teď je ta ,doba příhodná,
 hle, teď je ten ,den spásy!“ (2Kor 5,21-6,2)

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K LETOŠNÍ POSTNÍ DOBĚ

Ježíš nás zve, abychom s ním vystoupili na vysokou horu

Evangelium o proměnění Páně se každoročně čte o druhé neděli postní. Během tohoto liturgického období nás totiž Pán nás zve, abychom se s ním odebrali do ústraní. Zatímco naše běžné povinnosti vyžadují, abychom setrvali na svých obvyklých místech a žili často opakujícím se, někdy až nudným každodenním životem, během postní doby jsme pozváni, abychom spolu s Ježíšem „vystoupili na vysokou horu“ a prožili se svatým Božím lidem zvláštní zkušenost askeze.

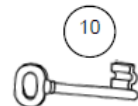
Postní askeze je závazek, který je vždy podporovaný milostí, že překonáme nedostatek víry a odpor k následování Ježíše na cestě kříže. Stejně jako to potřeboval Petr a ostatní učedníci. Abychom prohloubili své poznání Mistra, plně pochopili a přijali tajemství jeho spásy, která se uskutečňuje naprostým sebe darováním z lásky, musíme se jím nechat vést do ústraní a k výšinám, odpoutat se od průměrnosti a marnosti. Musíme se vydat na cestu vzhůru, která podobně jako horská túra vyžaduje úsilí, oběti a soustředění. Tyto požadavky jsou důležité i pro synodální cestu, na kterou jsme se jako církev vydali. Prospěje nám, když se zamyslíme nad vztahem, který existuje mezi postní askezí a synodální zkušeností.

Naší postní cestou kráčíme společně

Do „ústraní“ na hoře Tábor s sebou Ježíš bere tři učedníky, které vybral, aby se stali svědky jedinečné události. Podobně jako při výstupu Ježíše a učedníků na horu Tábor můžeme říci, že naše postní cesta je „synodální“, protože po ní kráčíme společně, jako učedníci jednoho Mistra. Víme totiž, že Ježíš sám je cestou, a proto jak v liturgickém životě, tak v rámci synody církev nedělá nic jiného, než že stále hlouběji a plněji vstupuje do tajemství Krista Spasitele.

CO JE SMYSLEM POSTNÍ DOBY?

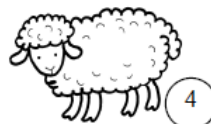
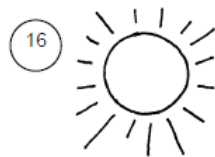
Období před Velikonocemi se nazývá postní doba. Trvá čtyřicet všedních dnů. Co je jejím smyslem? To se dozvíš z luštěňky. Pojmenuj správně obrázky a zapiš slova podle čísel do tabulky.

POSTNÍ DOBA

1																			
2																			
3																			
4																			
5																			
6																			
7																			
8																			
9																			
10																			
11																			
12																			
13																			
14																			
15																			
16																			

Katechetický věstník č. 6/2015-16 © Biskupství brněnské

FARNICEK ŽRÁVKOVA FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 4. 3. 2023 V NÁKLADU 200 KS.